

Debatt | Byutvikling

Bydelene må få sin egen identitet

 Taran Grønlie
Interiørarkitekt, MIAF

Lytt til saken • 3 minutter

1X

Vi trenger møteplasser hvor det er lav terskel for å være sammen i hver bydel, mener Taran Grønlie. Bildet er fra Tøyen i Oslo...

Utbyggere og planmyndigheter kan ikke få styre.

Publisert: 14.05.2023 19:00

Dette er et debattinnlegg. Eventuelle meninger i teksten står for skribentens regning. Hvis du ønsker å delta i debatten, kan du lese hvordan [her](#).

Hvorfor blir alle Oslos bydeler utviklet over samme lest, og hvor blir det av bydelenes sjel og identitet?

De fleste som har besøkt byer som Lisboa, København og Berlin, har registrert og verdsatt de enkelte bydelenes identitet, mangfold, styrker og svakheter. De variasjonene gjør det også interessant å oppsøke en by som Paris. Det gir spennende opplevelser å krysse grensen mellom bydeler i de fleste storbyene på kontinentet.

Det er ikke bare restriktive planmyndigheter som er roten til Oslos problemer. Heller ikke den skjeve maktfordelingen i favør av utbyggere. Det er fraværet av en visjon.

Derfor haster det med å skrote denne formen for ideologi i eiendomsutviklingen til fordel for reelle alternativer. Å bygge flere leiligheter gir ikke mening hvis de er dyre. Hvorfor nevner ingen behovet for sosial boligpolitikk?

Meningsløs drivkraft

Vi trenger ikke en byutvikling som prioriterer eiendomsutvikleres behov for inntjening og bymyndighetens behov for å trekke til seg turister. Det er hverken sosialt eller økologisk bærekraftig.

Den som våger å prioritere bygningsvern og restaurering heller enn store prangende bygninger, risikerer å havne i skyggen og bli glemt.

Jeg er engstelig for at det er frykten for den skyggen som er den meningsløse drivkraften som godkjennelse av høyhus og tillatelser til rivning.

Vi må satse på flere donorbygg. Gamle bygg som reddes og får nytt liv. Det skaper variasjon. Det er mange bygninger som kunne bli brukt på nytt i stedet for å bli revet. Her trengs det strengere regulering. God regulering kan skape det mangfoldet Oslo bydeler trenger.

Mangler møteplasser

Mitt høyeste ønske for Oslo er at hver bydel får sitt definerte hovedmål, og at bydelsutviklingen deretter skjer i samsvar med en klar retning.

Oslo trenger ikke flere usmakelige og sjelløse kontorbygg hvor det selges latte macchiato til travle forretningsfolk i kaffebaren i første etasje. Selv om det er et godt forretningskonsept for utbygger.

Vi må starte med det opplagte. Altså møteplassene for innbyggerne. Møteplasser som ikke er kommersielle, og som ikke koster penger. Bibliotekene er eksempler på det ideelle møtestedet. Det har Deichman grundig bevist.

Oslo trenger ikke flere usmakelige og sjelløse kontorbygg hvor det selges latte macchiato til travle forretningsfolk i kaffebaren i første etasje

Men vi trenger slike møteplasser i hver bydel. I form av parkanlegg, torg, plasser, gater, fontener, fotballbane og annet hvor det er lav terskel for å være sammen.

Bygninger og byrom skaper ikke liv og aktivitet i seg selv, men er viktige ingredienser som legger til rette for samhold og mangfold. Så er det innbyggerne som må få noe til å skje.

Må inn i reguleringen

Kommersielle utbyggerne har liten interesse av å få med seg folk. Derfor må overskriften *Målet for hver bydel* i mye større grad inn i reguleringen.

I Berlin og andre storbyer er det lagt til grunn at utbyggere skal leie ut en andel av førsteetasjene rimelig. Det går det også an å kreve i Oslo. Både utviklere og kommunen må ha det som krav. Nabolagssporet må løftes inn i maktens rom.

Vi må få stoppet prosessen hvor utbyggerne råder grunnen alene.